

Dopisi.

POPRAVEK. — V zadnji številki se je v članku na 3. strani „Važen priročnik za spoznavanje prazgodovine Slovanov!“ vrnila neljuba pogreška. Knjiga g. Davorina Žunkoviča se ne imenuje „Urgeschichte des Slawentums“ — ampak pravilno: „Zur Geschichte der Slawen von der Urzeit bis zur Völkerwanderung“, kar smo v ponovitvi istega članka v današnji številki popravili. Na izredno znanstveno in poljudno nazorno knjigo, ki je edina te vrste opozarjamo v prvi vrsti naša šolska vodstva in kulturne knjižnice v mestih, kjer so srednje šole. Knjiga se naroča lahko tudi pri naši upravi. Dopisnica zadostuje!

Gasilno društvo Sv. Marjeta niže Ptuj priredi na 1. majnika veliko tombolo in druge zabavne prilike. Vsi, posebno dobre zabave željni Ptujčani prijazno vabljeni!

KRČEVINA PRI MARIBORU. — Priključitveno vprašanje je razburilo vse občane, ker vedo, da naša občina nima dolgov, ampak še premoženje. Šola je stala v prispěvku nad 100.000 Din, kanalizacija je zahtevala 300.000 dinarjev, električna luč nad 80.000 dinarjev in še marsikaj, za kar smo zamažj medovali meštno občino. Ako jim dišijo tuji trudi, naj vsaj ne farbajo javnosti, kako so okolico postavili na noge. Upajmo, da bo še precej Drave steklo proti Ptujju, predno bode grozdje, po katerem imajo gospodje skomjine — zrelo. —

IZ SREDIŠČA. — Že dvakrat me je klical tisti preklicani „Pepek“ na pomoč — pa saj veste — kaj je naga-

jivost. Naj le poskusi, pa bo videl, kak „kšelt“ je biti dopisnik. Zameril sem se kaj komu, a Pepeku na čast božji povedano, da je od tistega časa, ko je hotel t.j. ko je predlagal „najčni trust“ cena istim padla za 5 para pri komadu. Dragi Pepek: Najboljše bi bilo, če bi te tistikrat Ormožani s sabo vzeli ko so si hoteli ogledati Beograd a so videli — Sračinec. Mogoče bi se Te usmilila kaka „Mara“ a saj veš, da je kriza, če je človek po-očen — tako ali tako. Omeniti pa moram tukaj izlet naše inteligence v sosednje mesto — Ormož. Sicer to ni Bog ve kake važnosti — a stvar ima politično ozadje. Na dnevnem redu so bila samo pereča gospodarska vprašanja, a najvažnejše — o pokvarjeni gospodji — pa ne središki. Kako sem to izvedel, — je moja stvar. — A — Prišel je domov ves zaspan, ko mežnar odzvonil je dan. Pepek — če Ti hočeš svojega bika prodati — počakaj na otvoritev središkega sejma. — ki se bo, kakor čujem odprl še tekem tega desetletja. Bik bo seveda že malo star — a za juho bo. Saj veš, da kedo je dosti juhe — je pač lep, kar pa za Tebe ne morem reči. Prosim pa Te, da se poboljšaš, če že ne prej, pa vsaj tistikrat, ko bodo kolone, a prej še doma pozdravi! — Pozdravlja Te Tvoj Sršen.

TEZNO PRI MARIBORU. — Med številnimi dobrotniki, ki so pripomogli k lastni pomožni akciji sta se brata Jelen, oba mesarja prav vzgledno izkazala s tem, da sta darovala pol teleta. — Malo je tako velikodušnih prijateljev bednih, zato zaslužita javno pohvalo in priporočilo našim naročnikom. —

PRVOMAJNIŠKE prireditve prepovedane! — Četudi pade letos prvi majnik na nedeljo, so oblasti prepovedale vse prvomajniške prireditve, kakor politične shode, zbiranja, obhode, izete, veselice, zborovanja itd. Prepoved se v smislu cnakosti pred zakonom ne nanaša samo na socialistična, ampak na vsa društva. — Prvi maj, začetek pomladanskih upov je tudi v krizi... Sicer pa je bilo že pred 1. aprilom dovolj izdatno poskrbljeno za to, da bi eventuelni majniški hrup ne bil presilen...

VELIKA NEDELJA. — (Prošnja na naslov g. bana.) Naša šola že nad 1 leto meduje šolsko oblast, naj se nam prideli vsaj še dva učitelja, kar je nujna potreba. Znano nam je iz časopisja, da je mnogo učiteljev in učiteljic, kar je mlajših brez službe. Prosimo g. bana potem našega časopisa, da ustreže naši dolgotrajni prošnji. — Nadučitelj g. I. Belšak pa je bil naenkrat premeščen od nas v Doljno Lendavo kot šolski nadzornik, za katero mesto se ni nikdar trgjal, ampak se je počutil pri nas, kakor med brati. Poleg tega pa se je z njegovo premestitvijo raztrgala njegova družina, ki mora živeti na dva kraja, kar gotovo v teh težkih časih ni uместno. — Več občanov. —

ORMOŽ. — „Barčica po Dravi plava, se z valovi poigrava, le naprej, naprej, le naprej, dokler je še veter kej.“ — Brzojavno poročilo iz Carigrada: Dravska mornariška posadka dospela ravnokar člja in zdrava in se je izkrcala, da si oskrbi vsa nadaljno opremo in se takoj odpravi na nadaljno poučno potovanje v Kairo. Hura! — Osa!

va in se je izkrcala, da si oskrbi vsa nadaljno opremo in se takoj odpravi na nadaljno poučno potovanje v Kairo. Hura! — Osa!

KOPRIVNICA (Hrvatska) — Zelo se nam dopade „Narodna Sloga.“ Pošljite nam več izvodov lista, da si ga naročimo. Tudi pri nas izvojeni poslanec gospodin Čuk Koprivniški pl. Sovič, ki je od izvojitve sem bolehal se bo javil „Čukove mu parlamentu“ v svrhu verifikacije njegovega mandata. Ima čelo torbo prav važnih taktičnih, prometnih in finančnih zadev s seboj. — Z njim pride tudi gdč. Saviča Varaždinska, ki frfota od Novaka do Janjeta, pa nikdar sama. Bogve kako akcijo ima v načrtu svoje politike? —

Vedno beli zobje

Poročam vam, da že 15 let uporabljam zobno pasto „Chlorodont“. Se nikdar nis bil razočaral. Imeli smo vedno bele zobe in prijeten okus v ustih, tembolj ker uporabljamo že dalj časa Chlorodont ustno vodo. Tudi uporablja čela družina samo Chlorodont zobne ščetke. J. Podgornik, T... Zahtevajte zato samo pristoje Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8.- in Din. 13.- ter zavračajte vsak nadomestek.

Kaj pomeni vsklik „Hurrah.“ — Povečini so ljudje površnega mnenja, da je „Hura“ vsklik poguma, veselja nad bodočim uspehom, a stvar je povsem drugačna. Kakor nam piše naš prijatelj, ki se mnogo bavi z jezikoslovno vedo, je ta vsklik staromadžarskega porekla in pomeni toliko kakor po naše „ubijmo ga.“ Za to čudno odkritje se bodo lepo zahvalili navdušeni govorniki, ginjeni govornjaki in sploh vsi, katerim je ta vsklik ob najslovesnejših priklakah namenjen... Besedo imajo naši jezikoslovci. —

Gospodarski vestnik.

(Urejuje Konrad Zmuderl — Maribor)

Londonski poslanik Zedinjenih držav Mellon je izjavil, da ameriške Zedinjene države ne dajo nikakršnih olajšav glede plačevanja vojnih dolgov evropskim državam, dokler se te ne omeje v oboroževanju in dokler se evropske države same ne sporazumejo glede rešitve reparacijskega problema. Tozadevna odločujoča konferenca radi plačevanja vojnih dolgov se bo vršila 12. VI. t.l. in pričakujejo vsi narodi sveta velike spremembe v vseh državah. Če le ne bo ostalo pri dnevnih, poklonih in šampanjcu!... —

O grozilih poplavih v Sremsku, Banatu in drugod, kakoršnih ni bilo že 46 let prinesemo nekaj slik iz poplavljenega ozemlja. Porušenihi je več sto hiš, poplavljenih nad 30 vasi. Najbolj so trpeli kajpak sromašni kmetovalci in bajtarji, katerih hiše so povečini zbite iz ilovice in blata. Beda je nepopisna, škoda neprecenljiva. Mlada je priskočila na pomoč, a se je bati, da bodo imovitejši poplavljeneci nesorazmerno razumeli več podpore doseči, kakor neorganizirani bedni seljaki. Vendar je upati, da bo nož pravice rezal prizadetim pravične obroke. —

Zakon o zaščiti kmeta je sprejela narodna skupščina. Zakon zahteva moratorij za kmečke dolgove in za gotovo dobo prepoveduje vsako nasilno prodajo in eksekucije kmečkih posestev in urejuje višino obrestne mere za kmečka posojila. O zakonu, ki je stopil že v veljavo bomo v prihodnji številki objavili naša razmišljanja, v kolikor ima solnčne in senčne strani glede praktične izvedbe v

resnično in ne le navidezno koristnikmetovalca in kmetijskega združništva. Za danes objavljamo sledeče na pol uradno pojasnilo: „Službene Novine“ so 20. t.m. objavile zakon o zaščiti kmetov, ki stopi 15 dni po objavi v veljavo. Ob tej priliki je bilo izdano z merodajnega mesta naslednje pojasnilo: Glavna svrha tega zakona je regulacija gotovih kreditnih odnošajev v državi ki jo narekujejo splošne kreditne prilike. V prvi vrsti zahteva oslabljeni položaj kmetov, da se jih zaščiti za gotovo dobo tako pred prisilno prodajo njihovih posestev, kakor tudi pred pretirano visoko obrestno mero za do'gove. Zakon predvideva tudi ukrepe in postopek za primer, da bi kak denarni zavod zašel v začasne plačilne težave zaradi nenormalnih kreditnih odnošajev, izzvanih s splošno kreditno krizo, ali zaradi nenavadnega in prekomernega dvigovanja vlog. Dogajalo se je in še dogaja po vsem svetu in tudi pri nas, da za adi vznemirjenja vlagateljev, odnosno naglega dvigovanja vlog zaide ta ali oni denarni zavod, dasiravno je vseskozi aktiven, v plačilne težave, ker se od njega zahteva nemogoča stvar, da od vlagateljev sprejeti in v gospodarstvu plasirani kapital takoj realizira in izplača vlagateljem. Da se v takih primerih zaščilijo v prvi vrsti upniki in vlagatelji pred škodo in izgubo, ki bi mogla nastati, se v zakonu predvidevajo tudi ukrepi, s katerimi se želi vzpostaviti ravnotežje omajanih kreditnih odnošajev ter omogočiti mirno poslovanje denarnih zavodov. Take ukrepe narekujejo splošni gospodarski interesi države ter so se jih poslužile že mnoge druge države; povsod so se pokazale prav blagodejne posledice zlasti z obnovó omajanega zaupanja in normalizacijo kreditnih odnošajev. —

Važno za vse davkoplačevalce. — (Razglas o vlaganju prošenj za odpis davkov v smislu izp. emembe davčnih zakonov.) Davčni oddelek finančnega ministristva je objal davčni razglas o vlaganju prošenj za odpis dolžnih davkov, ki zapadejo 26. junija 1932. Ta razglas se glasi: Davčni obvezanci, ki dolgujejo davek iz prejšnjih let — pred 1929. letom — lahko zaprosijo po čl. 11 zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o neposrednih davkih in v tem členu predvideni višini za odpis teh davkov. Prošnja naj obsega te-le podatke: Kraj, kjer je prosilec dolžan davek, imovinsko stanje z navedbo nepremičnin, vrednosti premičnin, prosilčev poklic, s čim se preživlja in kraj prebivanja. Prošnji je treba priložiti: 1) zemljeknjižni izpisek; 2) potrdilo o lastniškem davku, ki ga izda na uradnem obrazcu občina prosilčevega stanovanja in občina, v kateri je prosilec zadolžen; 3) druga pismena dokazila o lastniškem stanju. Zadolžitvene izjave se bodo vpoštevale le, če je naznačen znesek do'ga in ime upnika. Če je davčni obvezanec zadolžen pri več davčnih upravah, mora pri vsaki vložiti prošnjo.

Zvišani prispevki za borze dela in dovoljeni odtegljaji. — Po naredbi ministristva za socialno politiko in narodno zdravje se je od 1. aprila 1932 dalje zvišal prispevek za borzo dela od 5 na 10 odstotkov tedenskega prispevka za bolezen. Zato delodajalci od 1. aprila 1932 lahko odtegnejo od plače delavca te-le zneske: Dnevno: mezdni razred: I. Din 0.21; II. Din 0.31; III. Din 0.37; IV. Din 0.45; V. Din 0.54; VI. Din 0.65; VII. Din 0.77; VIII. Din 0.92; IX. Din 1.11; X. Din 1.31; XI. Din 1.54; XII. 1.85. — Tedensko: mezdni razred: I. Din 1.28; II. Din 1.85; III. Din

2.22; IV. Din 2.63; V. Din 3.23; VI. Din 3.88; VII. Din 4.62; VIII. 5.54; IX. Din 6.65; X. Din 7.85; XI. 9.21; XII. 11.09. — V teh zneskih so vpošteti dovoljeni odtegljaji za vse vrste prispevkov. —

O ukinitvi trošarine na vino prinašamo kratek izvleček tozadevnega zakona kot 3. članek. Določbe so važne tako za proizvajalca, vinogradnika, kakor za gostilničarje, točilce in trgovce. —

Iz Krčevine pri Mariboru nam piše naš naročnik-vinogradnik v Košakih: Čudna je mera, s katero se podeljuje vinotoči, oz. gostilniške koncesije. Če ima vinogradnik tako ve zane roke, da zaloge vina ne sme in ne more spraviti v denar, to povečujje krizo v sledečih oblikah: 1.) Ne more zmagovati obresti in odplačevati dolgov; s tem trpijo denarni zavodi. 2.) Ne more redno plačati delavskih moči ter s tako prisiljenim odpustem delavcev pomnožuje brezposelnost po kvitvi slepomišne politike zelene mize. 3.) Če ne more pravilno obdelovati vinograda ter si nabaviti potrebna u-metna gnojila, propade vinograd v par letih... Polna klet vina čaka novega pidelka... Kam z njim? Na ta vprašanja bi imeli radi pojasnila. Vinogradniku se mora dati popolnoma proste roke in marsikdo bi rad plačal točilno takso, ako se mu dovoli prosto točenje vina in formulacija, da se mora čez ulico prodajati vino v količini najmanj 5 litrov — se bi morala črtati. Zakon o podelitvi gostilniških koncesij se naj v smislu potreb časa revidira in zakonodajalec naj upo-rabi čim največjo širokogrudnost! (Op. uredn.: Zadevo smo izčrpno sporčili naprej in je upanje, da bo na merodajnem mestu kmalu več uvidevnosti za interese naših vinogradnikov.)

Poziv in prošnja.

Točno pred 6 meseci smo „Narodno Slogo“ poklicali v življenje. Kakor vsaka dobra stvar, smo tudi mi imeli in še imamo nasprotnike, a tudi brez lepega števila zvestih prijateljev nismo. Slednji so se prav lepo pokazali s tem, da so poravnali naročnino, ki je tako malenkosten obulus za dobro stvar, da je škoda o njej govoriti. Prepričani smo, da bodo še številni zamudniki storili svojo dolžnost, a vsak naših zvestih naj pridobi vsaj še enega naročnika. V cilju, da zboljšamo tisk rabimo za nabavo novih tipk in improvizirani vodovod najmanj svoto Din 10.000.— V to svrhu se obračamo do naših pridobitnih krogov, zavodov in zasebnikov, da zberejo to najnujnejše potrebno svoto bodisi kot dar ali pa kot kratkoročno brezobrestno posojilo, ki bi se vrnilo v roku najdalje 6 mesecev. Ker je zadeva velike važnosti, zagotavljamo dobrotnikom vso našo naklonjenost v prepričanju, da tega poziva in prošnje ne bodo prezrli. —

— Uredništvo in uprava. —

Prijatelje državne meščanske šole v Ptujju vabi upravništvo šole na roditeljski sestanek, ki se vrši v četrtek, dne 5. maja 1932 ob 9. uri predpoldne v risalnici zavoda (pos'opje Mladjka). Zanimiv in za obstoj zavoda aktuelen vspored je razviden iz posebnih vabil, ki so že izdana. —

Vsem intresentom za našo podporno akcijo.

Na tozadevna svoječana prednaznani v našem listu smo dobili toliko vprašanj, da ne moremo vseli sproti reševati. Tozadevna pravila so gotova in je potrebna samo formalna odobritev od strani oblasti, nakar dobe številni poverjeniki natančna navodila. — J. K. Slovenjigradec: Ni nič skupnega s pomožnimi blagajnam, ampak solidna združna osnova. — Fr. S. — Konjice: Predpogoj je,

da je naročnik, ki plača celoletno naročnino vnaprej. — E. F. — Celje: Vsega naenkrat ni mogoče spejati. Še pride tudi, ako se prvo obnese. — C. L. I. B., J. K., I. K., D. G.: — Maribor: Dobrodošel je vsak pismen poštenjak, vendar dobi vsakdo svoj o-koljš (rajon), da ne bi tovarišu v zelje hodil. — I. B. — Kamnik: Smrt je vsakemu nazadnje namenjena in ne uide, zato tudi zacnkrat ne računamo z oddelkom na posmrtnine. — Trpečim od revme, protina, jetike in raka: Čitajte tozadeven oglas na 4. strani. Pošljite natančen naslov bolnika! —

Vinarski kongres v Ptujju.

Določeni izleti v Haloze ob pri-liki vinarske razstave v Ptujju se bodo vršili po sledečem redu: Prvi izlet bo v nedeljo 8. maja v Srednje Haloze (Ptuj-Št. Vid Okič, Sv. Barbara-Ptuj). Glavni izlet se priredi v pondeljek, dne 9. maja po prog. Ptuj-Ptujska gora., Št. Janž v Halozi-Podlehnik in nazaj. Odhod udobnega avtobusa je vsakočkrat ob 13. uri izpred Društvenega doma. Izletniki se naj prijavijo predsedniku Vinarskega društva v Ptujju g. Sagadinu najkasneje do 5. maja. (Udeležencem glavnega izleta je na razpolago kot voditelj po ceni Din 3.— zgovorinski in potopisni špis o Ptujjski gori iz založbe Ptujjske tiskarne ter bo izletnikom na razpolago.) —

Ljubiteljem slovenske pesmi!

Naš sotrudnik znan slovenski pesnik — učitelj Anton Mohor ima še nekaj svoje zbirke „Pesmi“ v zalogi Splošna kritika o tej knjigi, ki ne bi smela manjkati v nobeni knjižnici je zelo ugodna. Opozarjamo na njo vse pesnikove kolega, društvene knjižnice in zasebnike. Ljena obsežna knjiga stane Din 25.— in se naroča bodisi naravnost pri avtorju učitelju A. Mohorju, v Mariboru — Majstrova ul. 18 ali pa pri upravi „Narodne Sloge“ v Ptujju. —

Čukovega parlamenta drugo zasedanje.

V nadaljnem zasedanju „Čukovega parlamenta“ otvori predsednik Pink Pink-luč pri po-noštevlni udeležbi vseh poslancev v pondeljek dne 25. t. m. ob 21. uri zvečer parlamentarno sejo, ter po izrečenih formalno tih pozove navzoče poslance, da se oglašijo k besedi, nakar se oglašijo kot prvi govornik Podravski Oberčuk, ki prečita sledečo resolucijo: „Visoka zbornica! Spoštovani gospodine predsedniče! Čast mi je in štejem si v prijetno dolžnost, da opozorim na tem me-tu visoko zbornico na ljudsko mišljenje in nesporazumljenje med narodom vs'ed izdane vladne okrožnice, da so po zakonu zaščiteni vsi oni, ki bi radi plačali pa ne morejo, ker so pre-zadolženi. Po zakoniti zaščiti so mišljenja, da sedaj sploh niso ničesar dolžni, niti privatnikom niti denarnim zavodom. Z izgovorom na denarno krizo in zaščito dolžnikov so dolgovi z obrestmi vred izbrisani in v sporodu stem tudi hranilne vloge. Oni, ki imajo denar v rokah, ga ne dajo več iz rok, ker če so tudi dolžni, ne marajo plačati in če niso dolžni, ne marajo naložiti, pravijo, da bo vse denarne zavode vrag vzel. To so zelo resne stvari, ter prosim g. predsednika da v zadevi takoj nekaj ukrene, sicer se položaj lahko še poslabša. V nadaljnem še prosim za točno pojasnilo, kje se nahaja danes naš denar, namreč oni denar, ki je vsa zadnja leta cirkuliral normalno med narodom in ga je danes zmanjkalo? Kmetje, ga nimajo, podeželski denarni zavodi ga nimajo, trgovci ga nimajo, izven posameznih slučajev. Kje je danes naš denar vprašam g. predsednika? Naše gospodarske razmere bi še davno ne bile tako obupne, ko bi krožil med narodom oni denar, ki je krožil v prejšnjih letih! Narod zahteva pojasnila, kje je danes denar? Prosim g. predsednika, da posveti temu vprašanju svojo posebno pozornost, ter pri prihodnji seji izerpno poroča imena tistih naših patriotov, ki

so kot patrioti spravili svoj denar na varno, oni denar, ki danes v prometu manjka? Naš narod vse to itak že zna in prav dobro zna in zato g. predsednik ne stoi prav nič krivega, če kake višje patriote imenoma navede. Se zahvaljujem visoki zbornici za pozornost g. predsedniku pa za potrpežljivost, ter bi težim z vsem spoštovanjem vedno Vam udani: Podravski Oberčuk, poslanec.

Predsednik vzame interpelacijo na znanje ter objubi odgovor do prihodnjega zasedanja. Vložene so bile še sledeče interpelacije: Krempelj Vrbanški povdarja urbano složnost in hali visoko vlado, ki je vendarle odredila navoz gramoza na cesto. Demant'ra (zanjka) govornice, da se je to zgodilo zato, ker je Miha enkrat do popka obtičal sredi svoje ceste. — Kljukec Ptujski zmerja kakor „Rohrspatz“ in ga mora predsednik suspendirati od 3. sj. — V znak protesta se dvigne tov. Čukica Dolnjegrajska in deklarira glasno: „Judenrezl znana v beli je Ljubljani, obrajtajo jo haloški kaplani in mestna vsa gospoda od juga do — zahoda!“ — Predsednik ji vzame besedo ter suspendira Čukico tudi od treh sej! — (Bravo!) — Sršen Središki je vložil posebno spomenico, katero je vlada dala posebej nasti-niti. — Pavliha Dravopoljski je zaradi zaroke s tov. Sovico Krčevinsko prosil za enomesečni dopust in izplačilo dvojnih dnevnic. Radi krize — je bil dovoljen obema le 14 dnevni dopust s štirikratno dnevnic. Osa-Edle von Friedau se je iz Carigrada podala v Kairo in poslala brzozjavko zbornici. — Ker se je začelo svitati in saj se petelini preveč drli, je moral predsednik zbornico poslati spat! —

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Vladimir Vehovec:

Oglarjev Peter.

1.

Tik ob obronku temnega gozda, kakor čepeča koklja, je stala kočja oglarja Kosmača. Ozki kolovoz je segal preko položenih njiv do nje, po katerem je ob sobotah vozil stari Kosmač oglje na nizkem košlju v bližnje vasi ter se pozno v noč vračal domov.

Oglar Kosmač je preživljal jesen svojega življenja. Nadležna naduha in starost sta mu odvzela tudi to edino veselje. Prevzeti je moral to tovorjenje njegov sin edinec. Peter, v najlepših fantovskih letih, je že dolgo čakal na to opravilo po očetu. Reš, da se ni mnogo brigal za oglačenje, vedel pa je, da ob takih prilikah pade marsikaj — okroglega v žep.

Peter je bil po naravi prav zal fant. Veljke, močne postave, še dokaj zastavnega koraka, žgočega pogleda, a ponižnih besed. Kedo bi se potem spotikal nad njim, če se je marsikatero dekle rado ozrlo za njim, ko je z bičem pokal skozi vas in ponujal oglje. In kedo bi se čudil, ako se je vanj zagledala celo županova Franica, najlepše dekle v vasi? Bil je posebljena narodna pesem „Oglar je zauber fant“.

Toda kljub lepi Petrovi postavi je bila globoko v njem zakopana — napa-ka. Seveda, kedo je brez nje? Da je bil Peter že od rojstva strašno strahopeten, je gotovo od tega, ker je preživel največ ob oglarjskih kopah, ali pa pri materi, poslušajoč povesti o groz-

nih strahovih, porednih škratih in divjih možeh. Strahopeten, da se nitiskozi okno pogledati ni upal kadar je padel mrak in so skovitji in čuki vpili po hosti. S strahopetnostjo se je združila v njem tudi lahkovernost. Kedo bi si mislil, da je mogoče kaj takega v tem razvitem fantu? Zato pa je tudi stari Kosmač imel pomisleke, predno je prepustil tovorjenje oglja svojemu sinu. No, ko je Peter že večkrat ob svoji uri pripeljal domov, poprodal oglje in mu prinesel točen skupiček, je jel počasi upati, da postane sin, kakršnega si je želel.

Tako je postal Peter staremu Kosmaču vedno bolj zaupljiv, doli v vasi pa županova Franica vedno bolj zaljubljena.

Toda, joj, da ne bi bilo na svetu tako velike razlike med bogatimi in ubogimi!

2. — — —

Za skladovnico županovih drv je čepel Peter. Vedel je, da mora mimo priti Franica iz kozolca, kjer z drugimi dekleti obrezava korenje. V poltemi je premišljeval, kaj ji naj reče, ko jo zagleda. Boječ, da ga kedo že preje zaloti, je hotel oditi.

Takrat zasliši znano, zateglo petje. Bil je nori Jože. (Poskakajoč preko dvorišča je krenil proti kozolcu. Petru je odleglo.)

Kmalu zasliši vesel dekliški smeh pod kozolcem. Čakal je. V pretrganih presledkih se je razlegal smeh; Jože jim je moral praviti nekaj zelo žaljivega.

Po dvorišču so zagagale gosi, od sadovnjaka je pripeljal petelin svoje kokoši, pri hišnih vratih pa se je trgal pes na verigi.

Mračilo se je vedno bolj.

Peter je še vedno čakal.

Kmalu zasliši lahke korake sem od kozolca. Kako mu je bilo srce! Vroče mu je postajalo, najraje bi zbežal.

Bila je Franica sama, s košem korenja na glavi.

„Franica!“

„Jezus Marija! Kaj pa tako glasno kričiš?“

„Franica, tako dolgo te čakam.“ se je okorajzil, še vedno čepeč za drvami.

„Saj ven se skobacaj! Zakaj ne prideš obrezovat k nam dekletom?“

„Preveč vas je; smejele bi se mi... Samo videti sem te hotel.“

Stresla je korenje v kad na dvorišču in mu pomignila, naj ji sledi.

Šel je pokorno in molčeč za njo po sadovnjaku proti njivam. Sedla sta na deblo posekanega oreha.

„Sedaj govori! Kaj hočeš?“

„Franica, tako rad te imam pa sram me je“...

„Tako?“

Molčala sta.

Po dolgem molku je vzdihnila Franica:

„No in naprej?“

„Nič.“

„Kako si pust, pa praviš da me imaš rad?“

„Imam te!“

Pogledala mu je v sramežljive oči in prasnila v smeh.

„Lep fant si, niti objeti me ne znaš, kakor to drugi delajo!“

Peter se je stresel. Dvignil je roko in jo nerodno objel okoli pasu.

„Oh, kako si neroden, saj k sebi me stisni!“

Ubogal jo je.

„No, sedaj mi pa povej, koliko me imaš rad!“

„Franica, tako me je sram!“

Zasmejala se je. Njen smeh je bil rezek. V Petru pa se je porodil sum, da se norčuje z njim. S strahopetnostjo se je zbudila v njem še moreča ljubosumnost, ki jo do tega časa še ni občutil tako močno. Vendar se je opogumi!

„Pravijo... pravijo, da Matevža s Poljan rada vidiš? Pravijo, da ti je kupil takšno ruto, ki jo nima nobena, pa koralde in odpustkov. Pravijo tudi, da ga imaš celo malo rada.“

Še bolj se je zasmejala. Vendar se je malo zbala za njega. Zatajiti mu mora.

„Ali veruješ? Kaj? Saj ni res... Saj ni res, kar čakajo ljudje! Tvoja sem, Peter!... Samo tvoja!“

Tesneje se je privila k njemu, zalepila svoje, rdeče ustnice na njegovo lice in ždela tako dolgo nad njim.

— — —

Nedateč nad njima pa je čepel na veji debele jablane nori Jože. Stiskal je pesti in škripal z zobmi...

Morda je tudi on bil zaljubljen v županovo Franico?

(Se še nadaljuje.)